

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI.

НЕДЕЉА 11. ЈАНУАРА 1898.

Број 2.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА:

За Србију на годину 6 динара
на пола године 3 "
За стране земље на годину 9 "

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ОБЈАВА

ЗА ПОВЛАЧЕЊЕ ИЗ СТЕЧАЈА СРПСКОГ БАКАРНОГ НОВЦА

На основу закона од 15. Марта 1890. год. има се српски бакарни новац заменити сребрницима новог кова.

С тога Министар Финансија објављује ово што следује:

1. Српски бакарни новац има се повући из стечаја до 15. Маја 1898. године закључно, почевши од 1. Јануара те год.
2. У саобраћају важиће тај новац до 30. Априла закључно, а од 1. па до 15. Маја, 6 часова у вече закључно, он ће се примати још само ради замене новим динарима на одређеним благајницама.
3. За размену српског бакарног новца одређене су *окуужне благајнице и благајница управе града Београда*. За све време од 1. Јануара па до 15. Маја 1898. године, ове ће благајнице вршити ту размену по пуној означеној вредности српског бакарног новца; но мању суму од једног динара замењиваће новцем од никла.
4. Сваки је дужан да одвоји једну врсту бакарног новца од друге, т. ј. 5 од 10 пара, и тако одвојен новац да подноси за размену дотичној окружној благајници, а у Београду благајници Управиној.

5. При замени српског бакарног новца новим динарима строго ће се пазити на то, да се у државну касу не унесе ни један комад *сираног* бакарног новца, него ће сваки овакав новац бити уништен.

Све напред изложено саопштава се грађанству и овим путем ради знања и управљања.

Из благајничког одељења Министарства Финансија, 20. Децембра 1897. год. КБр. 21.015., у Београду.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

22. Децембра 1897.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић, присуствовали чланови суда г. г. Бран Ј. Рајић и Ђ. Карађовановић, од одборника били: г. г. Милутин Ј. Марковић, Глиша Стојановић, Васа Николић, Стеван Максимовић, Марко С. Петронијевић, Др. Стеван Марковић, Стеван Миљковић, Голуб С. Јанић, Дамјан Стојковић М. Савчић, Светозар Гвоздић, Ј. М. Јанковић, Дим. Гавриловић Ђ. Пантелић, М. Капетановић, С. Ј. Авријел, К. Чушић, М. О. Петровић, Н. И. Стаменковић, Др. Лазаревић, Р. Драговић, Коста М. Ђурић, Мијајло Ђ. Илић, К. П. Михајловића, Др. Леко, Т. Ј. Мијајловић.

(Свршетак)

XI

Председник извештава одбор, да је на дневном реду предлог одборника г. Љуб. Живковића,

да се забрани подизање фабрика у рејону варошком.

Пошто предлагач није данашњој седници присутан, то је одбор, на предлог председника одлучио,

да се решавање о овом предлогу одборника г. Љуб. Живковића одложи за другу коју седницу, кад и предлагач буде присутан.

XII

Председник износи одбору на решење извештај одборског повереништва, изабратог у седници одборској од 8. Дец. 1897. г. АБр. 6786, да прегледа вересију трошаринску.

По прочитању тог извештаја АБр. 7199 одбор је решио,

прима се у свему овај извештај. Да се сва вересија трошаринска, побројана у овоме извештају расходује као ненаплатима и сматра за пропалу.

XIII

Председник износи одбору на решење акт управе општинске трошарине, у којој су изложени менични дужници трошарински.

По прочитању тога акта АБр. 6820 и по саслушању усменог извештаја председника, да су неки дужници свој дуг већ платили, да је код неких тражено осигурање и да су извесни

СРПСКИ КРАЉЕВСКИ ПРЕСТО

И

ПИТАЊЕ О ЊЕГОВУ НАСЛЕДСТВУ

од оставке краља Стефана Драгутина до победе краља Стефана Уроша III. над краљем Владиславом II.

ИСТОРИСКА РАСПРАВА

Мото: Знати много о једној ствари, а по мало од свију; знати добро оно, што се тиче српске народности, српства и словенства, а по мало заједничку науку: то ја желим будућим српским трудбеницима на просветном пољу, а и да им се број умножи!

Ј. Бошковић

НАПИСАО

ЉУБ. АНДРЕЈЕВИЋ

(Ова је расправа награђена првом видовданском наградом Општине Београдске у год. 1896.)

(НАСТАВАК)

Шта је онда могло дати повода томе сукобу?

У првом одељку ове расправе ми смо се, може бити више него што је било потребно, задржали на томе, да докажемо, да је и краљица Јелена после смрти краља Уроша I. владала извесном облашћу. Из причања АЕ. Данила знамо да није умрла

као краљица, него је последње дане провела монашким животом и умрла као монахиња.¹ Није нам познато кад је напустила световни живот, нити колико је живела као монахиња, али из причања Данилова настављача знамо, да је већ била монахиња кад је краљ Милутин, у договору с њом и с краљем Драгутином, отпочео да зида манастир у Бањској.² А како је тај договор вођен приликом или одмах по измирењу међу браћом, то је вероватно да је краљица Јелена била монахиња и за време саме те заваде. Из причања АЕ. Данила знамо још и то, да је она и као монахиња живела на своме двору у Брњацима.³

Али шта је било са њеном државом? Које је она требала припасти? О томе нам се нигде ништа не каже.

Краљ је Милутин имао врховну власт, и на основу ње могао је полагати право на материне земље, али краљ их је Драгутин уступио био матери, и на основу тога могао је и он такође полагати право на њих, и тражити да њему и припадну.

Нама се чини да у решењу овога питања треба тражити одговор на питање,

¹ Дан Жив. краљ. стр. 84.

² На ист. м. стр. 149.

³ На ист. м. стр. 87.

шта је био повод завади између ова два краља. И тада се може објаснити причање Даниловог ученика, зашто је краљ Драгутин одлучио да отме престо од краља Милутина у корист млађег сина Урошица, као и то, како је могло проћи без рата и како је, сем мира, могла завладати међу браћом и велика љубав?

Тако, из причања ученикова може се закључити, да је краљ Милутин хтео придати материне земље својој држави, а краљ Драгутин, желећи да и Урошиц има своју област, као што су имали и Владислав и Стеван, и полагајући и сам права на материне земље, устао је на Милутина, не у јединој намери да му отме престо, као што вели ученик, него само оне земље, које су биле његове матере и које је хтео дати Урошицу. Мир и љубав постигнути су тиме, што је краљ Милутин и сам морао увидети да Драгутин има права на оно што тражи, и с тога је морао поустити.

Ну може се рећи: зар оноликом покрету није било дубљег узрока него само то, што је краљ Драгутин хтео да добије удела у материним земљама? Зар је властела напустила краља Милутина и прешла Драгутину само зато, што је Милутин увећао своју државу на штету свога брата?

опет за сигурност свога дуга дали у залогу довољну количину вина одбор је решио,

прима се к знању како овај акт тако и извештај председника и препоручује се суду, да се постара, да се што пре ова менична примања наплате.

Вино, што је дато у залогу за сигурност овог трошаринског примања да прегледају и оцене одборници г.г. Др. М. Т. Леко, Ј. М. Јанковић и Глиша Стојановић и поднесу одбору извештај.

XIV

Председник извештава одбор, да Милан Ж. Маринковић олд. трг. дугује општинској трошарини по меницама 4950 дин. и на име интереса 389 дин., свега 5339 дин.; да је за сигурност главног дуга дужник ставио интабулацију на своје имање у Обреновцу и да је поднео молбу да га општина причека са наплатом још за годину дана.

По саслушању овога и по прочитању те молбе АБр. 7158 и акта АБр. 5839 и 7060 одбор је с обзиром на порушено материјално стање Маринковића решио,

одобрава се почек од једне године дана од данас, у којем ће року Милан Ж. Маринковић бити дужан исплатити општинској трошарини дужну суму у пет иљада три стотине тридесет и девет динара без интереса за ову годину дана. Да се цело ово потраживање осигура интабулацијом на дужниково имање у Обреновцу.

XV

Председник извештава одбор, да Антон Фич олд. фабрикант соде, дугује општинској трошарини 5210 дин. по меницама; да је за сигурност овог трошаринског примања ставио интабулацију на своје имање у Београду и да је поднео молбу, да му се допусти, да овај дуг у ратама отплаћује.

По прочитању те молбе АБр. 6910, одбор је решио,

одобрава се, да Антон Фич може овај свој дуг исплатити општинској трошарини у четири тромесечне рате са шест по сто год. интереса од рока меница до исплате. Ако ма коју рату на време не буде положио моћи ће управа трошаринска тражити наплату целокупне још не наплаћене

На то можемо одговорити, да устанак краља Драгутина и незадовољство и прелазак Милутинове властеле Драгутину не потичу из истих побуда. То се најбоље види отуда, што им ни последице нису једнаке. Јер, док се краљ Драгутин мири са братом и последње дане проводи с њим у љубави, докле властела Милутинова не престаје и даље радити противу свога краља, све док се, као резултат тога њиховог рада није најпосле јавила буна Милутиновог сина Стевана противу свога оца. Да је тако уверићемо се, пошто најпре будемо видели кад се је та буна догодила.

Најстарија забелешка о томе остала нам је од савременика Миха Мадјева. По његовој забелешци Стеван се је побунио противу свога оца исте године, које је и краљ Драгутин умро, т. ј. године 1307.¹ Дифрен доцније, поправљајући годину Драгутинове смрти од 1307. на 1317., узима да је и Стеванова буна била ове 1317. године.²

Г. Ковачевић, расправљајући ово питање, дошао је до закључка да није тачна ни 1307. нити 1317. већ 1410.³ До тога

суме дуга. Но ово ће решење имати важности само тада, ако је ово трошаринско примање осигурано интабулацијом првога степена.

XVI

Председник износи одбору на решење молбу Косте М. Николића апотекара, којом моли, да свој дуг управи трошарине од 2.000 дин. по меници може исплатити у року од 6 месеци.

По прочитању те молбе АБр. 6860, одбор је решио,

одобрава се, да може Коста М. Николић овдашњи апотекар исплатити свој менични дуг општинској трошарини у две иљаде динара са шест по сто год. интереса од рока до исплате у шест месечних рата од данас.

XVII

По прочитању понуде Душана Живановића агронома АБр. 2847, за наспавање бара око Београда, одбор је решио,

да се преко ове понуде пређе на дневни ред.

XVIII

По прочитању акта управе вар. Београда АБр. 7083, да општина инсталише електрично осветљење у згради управиној, одбор је после поименичног гласања са 25 гласова против 2 (1 није гласао) решио,

да се општина, због преоптерећености буџета, не може овом захтеву одазвати.

XIX

По прочитању молбе Љубице В. Аничкић АБр. 7171, да јој се даде из касе општинске издржање, одбор је решио,

да се Љубици В. Аничкић и њеној нејакој деци издаје из општинске касе на име издржавања тридесет динара месечно од првог Децембра 1897. до првог маја 1898. године, после којег ће рока бити дужна Љубица да се сама стара о својој нејачи.

XX

По прочитању молбе Смиљке Стевановић олд. АБр. 7172, да јој се даје из општинске касе издржање, одбор је решио,

је дошао овако. Прво је утврдио да је Стеван провео у заточењу седам година, одредивши то: 1, према прологу, кога је написао неки Станислав год. 1330. после велблукске битке, у коме се каже да се је Стеван вратио из Цариграда после седмогодишњег заточења; 2, према причању Григорија Цамблака у Стевановој биографији и служби, по коме се до св. Николе (6 децембра) напунило пет година Стеванова заточења, кад му је вид повраћен, и да је за тим провео још две године па се вратио у Србију.

Затим, по причању Даниловог настављача, Стеван је писао из Цариграда АЕ. Никодиму и молио га да му изради опроштај у оца, што је овај и учинио. А како није било сагласности о години кад је Никодим постао архиепископом српским, г. Ковачевић се и на томе задржао и утврдио да није ни 1317. год. како је Рачки, нити „од прилике“ 1316. како је Голубински мислио, већ запело ове последње и то 20. маја, јер је тога датума био Спасов-дан. Ову је годину одредио према причању у Данила да је Никодим посвећен за архиепископа на Спасов-дан и да је по томе прошло још четири године и нешто више, па је умро краљ Милутин. А држећи као извесно да је Милутин

да се Смиљки Стевановић и њеној нејакој деци издаје из општинске касе на име издржавања двадесет динара месечно од првог Децембра 1897. до првог Маја 1898. године, после којег ће рока бити дужна Смиљка да се сама стара о својој нејачи.

XXI

По прочитању молбе Љубице Т. Поповића, удове пок. Томе Поповића, дугогодишњег кмета београдског и чиновника општинског АБр. 7111, одбор је решио,

да се Љубици Т. Поповић издаје из општинске касе на име издржавања по тридесет динара месечно од првог Децембра 1897. год. па док буде жива.

XX

Председник извештава одбор, да је Управа Државне Штампарије послала обрачун о дуговању општине у 1773-63 дин.; да је књиговодство општинско прегледало овај обрачун, сравнило га са општинским књигама и нашло да је у свему тачан; да је за поједине позиције већ решавао одбор, да се исплате, али су та решења до данас остала не извршена, те би требало сада по нова решити да се цело овај дуг исплати.

По саслушању овога и по прочитању обрачуна и извештаја књиговодства АБр. 6426, одбор је решио,

да се из непредвиђених потреба исплати Државној Штампарији овај дуг у иљаду седам стотина седамдесет и три динара и 63 паре. Сва досадања решења одборска, о исплати појединих позиција овога дуга, која су до сада остале неизвршена, уништавају се.

XXIII

Председник извештава одбор, да ће се пред Божићне празнике по досадањем обичају поделити овдашњој сиротињи прикупљени новчани прилози па моли одбор, да одреди неколико одборника, који ће присуствовати овоме раду.

Одбор је решио,

да суд општински изјави преко општинских новина захвалност племенитим дародавцима. Делењу ове милостије да присуствују одборници г.г. Голуб С. Јанић,

умро 19. октобра 1320. године, дошао је до горњег закључка, да је Никодим сео на архиепископску столицу 20. маја 1316. године.

Одредивши дакле прво, да је Стеван провео у заточењу седам година и да се је отуда вратио за време АЕ. Никодима, а затим да је то било после 20. маја 1316. год., дошао је до закључка да је побуна била без сваке сумње после 1309. године. А да није раније или и ове 1309., изводи из писма, које су писали Млечани 10. маја 1309. године краљу Милутину и „maxime illustri filii“ његовом, које смо напред већ поменули. Не задовољивши се само тиме, да је та буна била после 1309. године г. Ковачевић је пошао даље, да одреди тачно које је баш године била.

По причању код Данила и Цамблака, Стеван је послат у заточење са два своја сина, Душаном старијим, и Душицом млађим. А како Грегора прича да је Душану било 22 године кад је устао на оца, и како је то било године 1331. г. пре Мале Госпође (јер се тога дана те године венчао за краља), онда отуда излази да је рођен око половине 1309. год. Узимајући да је Душица рођен бар годину дана доцније, онда буна Стеванова није могла бити пре половине 1310. године. А како је у зато-

¹ Швандтнерово изд. с. XII. р. 643.

² Du Fresne C. Illiricum vet. et nov. р. 57.

³ Годишњица III. стр. 387--391.

Коста Чупић, Мих. Ђ. Илић, Дамјан Стојковић, Стеван Миљковић и Соломон Ј. Азријел.

XXIV

Председник извештава одбор, да је одборско повереништво за састав буџета општинског за 1898. год. довршило свој рад и да ће се пројект буџета са извештајем повереништва поднети одбору у првој седници за овом на решење а за сада се предаје сваком одборнику примерак пројекта буџета на проучавање.

Одбор је примио к знању,

ово саопштење и добивени пројект буџета.

ПРАВИЛНИК И ПОГОДБЕ

по којима се дају војно-државни коњи на употребу и издржавање

Примаоци коња

Чл. 1.

На основу тач. 7. чл. 89. закона о устројству војске, даваће се коњи набављени за војску:

а) Појединим *окрузима, срезovima, градовима и општинама*, а ови их после могу задржавати или за своју општу потребу, или их давати на употребу својим управним властима, инжењерима, лекарима или и другим приватним лицима, која имају потребе за коње, која су позната и способна за држање и издржавање коња и имају за то потребних погодаба, по ниже изложеним одредбама ових правила чл. 14.

б) *Манастирима за њихову сопствену употребу.*

в) *Акционарским заводима и удружењима*, која су званично призната и имају свој капитал, и која, по природи свога предузећа и послова које врше, имају потребе за коње а имају и потребних погодности за негу коња.

Пријаве за коње и надлежност за решавање, по примљеним молбама.

Чл. 2.

Обвезе, које се имају испунити, па да се ови коњи добију следеће су:

а) *За округе, срезове, градове и општинe.* Да дотична административна и политичка тела (окрузи и среске скупштине — за општине одбори) пуноважно поднесу молбу, у којој да изјаве да желе, колико коња, и каквих (теглећих, коњичких, брдских) да приме; да пристају на све погодбе у овом правилнику прописане, и да се обвезују, да ће сваку штету, по решењу војне власти одмах исплатити држави из своје готовине или прирезом у дотичној текућој години, без икаквог спора и суда.

Овако пуноважне одлуке — молбе, треба да су потврђене и одобрене надлежном управном влашћу.

б) *За манастире.* Да старешине манастира поднесу молбу, у којој да изјаве: колико и каквих коња желе да добију; да пристају на све погодбе у овом правилнику прописане, и да се обвезују, да ће сваку штету по решењу војне власти, одмах исплатити држави из свога имања и готовине без икаквог спора и суда.

Оваку молбу да званично потпише старешина манастира, и да је снабде са званичном деловодном нумером и печатом.

Уз молбу приложити уверење надлежне духовне и административне власти, којим се тврди, да је манастиру одобрено, да може примати од државе на употребу и издржавање захтевани број коња по овим погодабама, да је манастир у стању да сваку штету по овом правилнику исплати, и најзад да се одобрава, да он то, без икаквог спора и суда платити може, било из своје готовине, прихода, или покретног и непокретног имања, чим би то надлежна војна власт решила и затражила.

в) *За акционарске заводе и удружења.* Да поднесу молбу из које ће да се види, да дотични управни одбор жели и колико и каквих коња да прими, да пристаје на све погодбе, у овом правилнику прописане и да се обвезује, да ће сваку штету одмах исплатити држави из своје имаовине без сваког спора и суда.

Оваку молбу да званично потпише дотични управни одбор, и да се снабде са деловодном нумером и печатом завода.

Образац за молбе, које се по предњем подносе, излаже се у ниже изложеном обрасцу:

Образац за молбе.

Команданту пуковског округа

I. За округе, срезове и општинe.

Скупштина округа (среза) или одбор општине у састанку своје од решила (решео) је, да прими на употребу и издржавање . . . коња, војно-државних и то . . . артилер. теглећих . . . артилер. брдски, и . . . јашећих (коњичких) и пристала (пристао је у свему на погодбе и дужности које су прописане правилником и погодабама „по којима се дају војно државни коњи на употребу и издржавање“ од 7. новембра 1897. године АР.М. 6524. зашто јамчи, својим имањем и својим законским: редовним и ванредним приходима и прирезима.

Достављајући предње команданту, част ми је умолити га за дејство да се овоме (округу, срезу) (овој општини) одобри и у своје време изда тражени или могући број коња, а ова молба има да послужи држави, као обавеза овога округа (среза) (ове општине) за накнаду сваке могуће штете и неуредности, које су напред поменути правилником предвиђене и које се (округ, срез, општина) обвезује да плати држави у свако доба чим се затражи без икаква спора и парнице.

М. датум. (М. П.) Потпис.

(За округе, срезове — начелник; а за општине председник са одбором.

(Код општине после потписа још долази):

чењу Стеван провео седам година и вратио се око св. Николе, то онда није се могао побунити ни после 1312. год. јер би у том случају повратак падао после смрти Милутинове. А то не стоји.

Сматрајући за истинито причање Цамблаково да је Симонида изазвала размирицу између оца и сина, а затим узимајући у вид и то, да се приликом одласка на погреб своје матере године 1317. није хтела отуда добровољно вратити, и да ју је њен отац тек на претњу Милутинову послао натраг године 1318. г. Ковачевић држи да се је буна догодила године 1310. и то у јесен (јер се око св. Николе напунило пет година заточења), и да повратак Стеванов из заточења пада крајем 1317. или почетком 1318. године, још док се Симонида бавила у Солуну „одакле није могла смести пријатеље његове, да му израде опроштај и повратак.“

Ну, краљ Милутин није умро 29. окт. 1320. године, као што је г. Ковачевић држао у оно време, кад је ово питање расправљао, већ 1321.¹ Самим тим, остављајући све остало на своје месту, година ступања Никодиновог на архиепископску столицу помера се у 1317., а година Сте-

ванове буне у 1311. и повратак крајем 1318. или почетком 1319. године. Тиме се одмах руши она претпоставка, да је Симонида била противна повратку Стевановом и да она то не би допустила да је била у Србији, јер њен повратак пада пре Стевановог.

Али ни оно тврђење, да је Стеван провео у заточењу седам година, не може остати као несумњиво, јер не само да је Стеван био у својој области 1311. године, већ се поуздано зна да је тамо био и 1313. и фебруара 1314. године. Марта 1313. године Дубровчани пишу „regi Urosio et filio eius“ због неке крађе, која се десила у Каналу,¹ а 24 фебруара 1314. године у Дубровнику је била продаја коња неког Богуда, човека „filii regis Urosii.“ Буна је, према овоме, могла бити најраније после фебруара а одлазак у заточење децембра 1314. године, а повратак децембра 1321. или почетка 1322. године, дакле после смрти краља Милутина. А то већ не стоји, и онда не стоји ни то да је заточење трајало пуних седам година. А кад и то не стоји, онда је буна могла бити и 1315. године, или, као што Мадијев тврди, оне године које је умро краљ Драгутин,

а то је, као што ћемо видети, године 1316. Да ли је могла бити и после ове године? Нама се чини да не само није била после, него није била ни после 26. јула те године, а ево зашто.

По причању Данилова ученика краљ је Милутин Данилу, кад га је позвао из св. Горе и упутио архиепископу Сави III, обећао архиепископску столицу кад буде упражњена.¹ Али кад је АЕ. Сава умро, архиепископска је столица више од године стајала непопуњена, и најпосле попуњава се, али на њу не долази Данило, већ његов ученик Никодим, игуман манастира Хилендара, а Данило добија хумску епископију. Зашто краљ Милутин није одржао реч, и зашто је претпоставио ученика учитељу? Свакојако морало је бити важних узрока, који су га на то нагнали. Познато је да је Данило симпатисао Стевану, и да је постао архиепископом за Стеванове владе, па је врло вероватно да је те симпатије било и приликом буне, што је и нагнало краља Милутина да не одржи дато обећање и да заборави на раније услуге које му је Данило учинио. С тога држимо да је буна морала бити пре смрти архиеп. Саве III.

(НАСТАВЉА СЕ)

¹ Отаџбина књ. 12. стр. 514—516.

¹ Monum. Rag. I. стр. 23.

² Archiv für slav. philolog. XVII. стр. 258-9.

¹ Дан. Жив. краљ. стр. 361.

Предњу молбу и одлуку одбора општине надлежна надзорна власт одобрави и оверава.

МЗ

датум. (М. П.) Начелник

II. За манастире — заводе и удружења.

Манастир (завод, удружење) моли команданта да изволи подејствовати, да му се уступе на употребу и издржавање од војно-државних коња и то: артилер. теглећих, артилер. брдских, и јашећих (коњичких), а ако не може толико, онда колико буде могло.

Манастир (завод, удружење) пристаје на све погодбе и дужности, које су прописане правилником и погодбама „по којима се дају војно-државни коњи на употребу и издржавање“ од 7. новембра 1897. год. АР. № 6524. зашто јамчи целим својим имањем и приходима, а ова молба има да послужи држави, као обавеза манастира, (завода, удружења) овог, за надокнаду сваке могуће штете и неуредности, које су предвиђене у напред поменутом правилнику и које се овај манастир (завод, удружење) обвезује, да плати држави у свако доба, чим се затражи, без икакова спора и парнице.

(За манастир још):

Прилаже се под . . . уверење надлежне духовне и административне власти, из кога се види, да је манастиру овом одобрен горњи поступак према свему.

МЗ

датум. (М. П.) Потпис.

(За манастире старешина, за заводе управник — старешина завода и управни одбор).

Чл. 3.

Пријаве по горњем имају се подносити сваке године у месецу новембру и децембру*), — своје команданту пуковског окр. снабдевене, са прописним таксеним маркама.

Чл. 4.

Команданти пуковски округа примаће, прегледати и ценити ове молбе, па са својим мишљењем достављати одмах на решење својим командантима дивизијских области.

*) Ове године изузетно продужава се рок за пријаве до краја месеца јануара идуће године, а према овоме продужавају се за месец дана доцније и остали рокови именован у чл. 6., 7., 8. и 13. ов. правилника

Чл. 5.

Команданти дивизијских области, на основу поднешених докумената а и свог сопственог уверења и сазнања, решаваће одмах по којој ће се молби и колико коња дати; које ће се вратити на исправку и допуну поднешених докумената, а које са свим одбити од тражења.

Све молбе, по којима се тражење одобри задржаће се у архиви и чуваће се под кључем референта артилерије као документа обвезе по овим правилима, пошто се претходно заведу у списак по овде изложеном обрасцу I.

Остале молбе које се неодобравају, враћаће се дотичнима.

Чл. 6.

Кад се заврши по предњем примање молби, онда треба и решавање по истима закључити најдаље до 10. јануара сваке године, па по овоме закључити и списак пријављених примаоца, и одмах, а најдаље у року од 10 дана, послати окружним командама извод из списка за примаоце њихових територија, с налогом, да им се саопшти.

У исто време а најдаље у року до 20. јануара, команданти дивизијских области достављају министру војном преглед по обрасцу II, који састављају из свога списка (по обрасцу I).

Чл. 7.

Команданти пуковских округа по добијеним списковима по чл. 6. извештавају одмах дотичне примаоце тако, да до краја јануара сваки буде извештен и спреман да по чл. 10 коње прими кад се позове.

Чл. 8.

Министар војни решаваће према добијеним пријавама и иначе према потреби сваке године, да ли ће се и колико коња набавити и издавати примаоцима по овом правилнику.

Но у сваком случају набавка и раздавање ових коња, вршиће се свакад с пролећа у времену од почетка фебруара па до свршетка месеца априла.

Ван овога времена пријављени примаоци нису дужни коње примити.

(Наставиће се).

О Б Ј А В А

Поводом тим, што се често дешава, да се гробнице и гробови на новоме гробљу

а по захтеву приватних отварају, и пошто тај посао кошта гробљанску касу плаћајући надничаре и зидаре, то је суд општине београдске решио,

да се од 1. Јануара 1898. године за отварање гробница и гробова на новоме гробљу наплаћује ова такса:

- I. За отварање и затварање мале гробнице 4.— дин.
- II. За отварање и затварање велике гробнице 5.— ”
- III. За отварање и затварање гробнице са преносом тела из простог гроба у зидани 8.— ”
- IV. За откопавање простог гроба ради преноса тела из гробља 5.— ”

Таксу ову наплаћиваће благајница новог гробља у корист гробљанске касе, и издаваће допусте за овај рад.

О овоме се извештава грађанство ради знања и управљања.

Од суда општине београдске 20. Децембра 1897. год. АБр. 7239.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Димњичарство:

- а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове — — — 0·20 д.
- б) За незидан шпархерт — — — 0·40 д.
- в) За узидан — — — — — 0·20 д.
- г) За велики узидан шпархерт у гостионици — — — — — 0·50 д.
- д) За чишћење димњака од два спрата 0·20 д.
- ђ) За чишћење простог димњака — 0·10 д.
- е) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са пећима — — — 0·24 д.
- ж) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са више пећи — — — 0·20 д.
- з) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове — — — 0·75 д.

II. Пражњење помијара и нужника:

- а) Од кубног метра — — — — — 10.— д.
- б) Од акова — — — — — 0·50 д.

III. Гробарина:

- а) Гроб за децу — — — — — 7.— д.
- б) Гроб за одрасле — — — — — 12.— д.
- в) Мала гробница — — — — — 555·52 д.
- г) Велика гробница III реда — — — 998·93 д.
- д) Велика гробница II реда — — — 1099·93 д.
- ђ) Велика гробница I реда — — — 1684·57 д.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ БУБРЕТА

За квартове: Савамалски, Теразијски, Вароши и Врачарски

- 1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом — — — — — 0·25 д.
- 2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазином — — — 0·70 д.
- 3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале — 1·50 д.

За квартове: Дорћолски и Палилулски

- 1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом — — — — — 0·20 д.
- 2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазином — — — 0·60 д.
- 3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом од гостионице са кухињом без штале — 1.— д.

Од суда општине београдске 23. августа 1892 год. АБр. 9449.

ПУТНИЧКИ САОБРАЋАЈ ВАРОШИ БЕОГРАДА

У времену од 10. Децембра до 18. Децембра 1897. год.
допутовало 623 путника — одпутовало 656 путника.

ПОСТОЈБИНА ПРИСПЕЛИХ ПУТНИКА:																
ПОЛА		Из Србије	Аустро-Угарске	Босне и Херцегов.	Црне Горе	Грчке	Турске	Бугарске	Румуније	Русије	Германије	Француске	Италије	Велике Британије	Осталих Европ. Држ.	Ван Европе
Мушких	Женск.															
593	30	542	48	8	—	—	9	6	4	2	—	—	1	1	2	—
ЗАНИМАЊЕ ПУТНИКА:																
Тезаци и економи	Занатлије	Трговци	Чиновници и интелектуалци	Војска	Ученици	Индустријал.	Гостинич.	Шпекуланти и пиљари	Радејници	Надничари	Слуге и келнери	Пролетаријат	У јавним локалитетима	У приватним становима	Допутовали	Одпутовали
48	37	350	95	11	7	2	12	7	7	6	41	—	569	54	—	—

18. Децембра 1897. год.

Из статистичког одељења опш. вар. Београда.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА